

upptagen i bilagorna IV och V i denna förordning — Utrustning som ska användas till senare tillverkning av en inrättning som finns upptagen i båda dessa bilagor — Räckvidden av förbudet för de i bilagorna IV och V till förordningen upptagna personerna, att ställa ekonomiska resurser till förfogande — Begreppet "indirekt ställande till förfogande" — Samtidig tillämpning av bestämmelserna som förbjuder dels ställande till förfogande av ekonomiska resurser, dels kringgående av detta förbud

Domslut

- Artikel 7.3 i rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran ska tolkas så, att förbudet mot att indirekt ställa en ekonomisk resurs — i den mening som avses i artikel 1 i denna förordning — till förfogande även omfattar handlingar som består i att, till och i Iran, leverera och installera en sintringsugn, som är funktionsduglig men som ännu inte kan användas, till tredje man som dels agerar för i bilagorna IV och V till denna förordning uppräknade personers, enheters eller organs räkning, på deras uppdrag eller under deras kontroll, dels har för avsikt att använda denna ugn för att till gagn för en sådan person eller enhet eller ett sådant organ tillverka varor som skulle kunna bidra till kärnvapenspridningen i denna stat.
- Artikel 7.4 i förordning nr 423/2007 ska tolkas så,
 - att den omfattar verksamheter som genom ett formellt yttre inte uppfyller kriterierna för ett åsidosättande av artikel 7.3 i nämnda förordning, men som trots allt visar sig ha som syfte eller verkan att direkt eller indirekt kringgå förbudet i denna senare bestämmelse, och
 - att begreppen "medvetet" och "avsiktligt" förutsätter de kumulativa kriterierna kännedom och avsikt, vilka är uppfyllda när personen som deltar i en verksamhet med ett sådant syfte eller verkan uppsåtligen eftersträvar detta eller, i vart fall förstår att hans eller hennes deltagande i en sådan verksamhet kan ha detta syfte, eller denna verkan, och godtar en sådan möjlighet.

(¹) EUT C 252, 27.8.2011.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 18 november 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari — Italien) — Giovanni Colapietro mot Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

(Mål C-519/10) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 92.1, 103.1 och 104.3 andra stycket i rättegångsreglerna — Marknaden för vin — Förordningarna (EEG) nr 822/87 och (EG) nr 343/94 — Fråga vars svar inte lämnar utrymme för rimligt tvivel — Uppenbart att talan ska avvisas)

(2012/C 49/22)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bari

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Giovanni Colapietro

Motpart: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale di Bari — Marknaden för vin — Bestämmelser om obligatorisk destillation av bordsvin — Produktionsåret 1993/1994 — Tillämpning i tiden av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 84, s. 1) — Upphävande av denna förordning genom kommissionens förordning (EG) nr 343/94 av den 15 februari 1994 om införande av obligatorisk destillation enligt artikel 39 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 och om undantag från vissa därtill hänförliga tillämpningsföreskrifter för produktionsåret 1993/94 (EGT L 44, s. 9) — Administrativ påföljd i nationell rätt vid överträdelse av förordning nr 882/87 — Tillämplighet vid överträdelse av förordning nr 343/94 — Fråga huruvida den ålagda administrativa påföljden är proportionerlig

Avgörande

Genom kommissionens förordning (EG) nr 343/94 av den 15 februari 1994 om införande av obligatorisk destillation enligt artikel 39 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 och om undantag från vissa därtill hänförliga tillämpningsföreskrifter för produktionsåret 1993/94 genomfördes förordning nr 822/87, utan att sistnämnda förordning därvid vare sig upphävdes eller ersattes.

(¹) EUT C 13, 15.1.2011.

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 20 oktober 2011 — DTL Corporación, SL mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL

(Mål C-67/11) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Förordning (EG) nr 40/94 — Artikel 8.1 b — Invändningsförfarande — Figurmärke innehållande ordet *Solaria* och äldre nationellt figurmärke innehållande ordet *Solartia* — Delvist avslag på ansökan om registrering — Risk för förväxling — Ansökan om att förfarandet vid tribunalen ska vilandeförklaras — Underlåtenhet att inkomma med ansökan i vederbörlig tid)

(2012/C 49/23)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: DTL Corporación, SL (ombud: A. Zuazo Araluze, abogado)

Övriga parter i förfarandet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (ombud: M. Polo Carreño och M. Granado Carpenter, abogadas)

Saken

Överklagande av den dom som meddelats av tribunalen (fjärde avdelningen) den 15 december 2010 i mål T 188/10, DTL mot harmoniseringsbyrån — Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria), genom vilken tribunalen ogillade en talan som väckts mot det beslut som meddelats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 17 februari 2010 i ärende R 767/2009-2, angående ett invändningsförfarande mellan Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL och DTL Corporación SL

Avgörande

1. Det saknas anledning att pröva överklagandet såvitt avser de tjänster som omfattas av klass 37 enligt Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.
2. Överklagandet ogillas såvitt avser de tjänster som omfattas av klass 42 enligt nämnda Niceöverenskommelse.
3. DTL Corporación SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 130, 30.4.2011.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 24 november 2011 — Philipp Seeberger mot Studentenwerk Heidelberg

(Mål C-585/11)

(2012/C 49/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Philipp Seeberger

Motpart: Studentenwerk Heidelberg

Tolkningsfråga

Utgör unionsrätten hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken beviljande av studiestöd för studier i en annan medlemsstat nekas uteslutande av det skälet att den student som har

utnyttjat sin rätt till fri rörlighet inte varit stadigvarande bosatt i en ursprungsmedlemsstat i minst tre år när studierna påbörjas? (¹)

(¹) Tolkning av artiklarna 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) — unionsmedborgarskap och fri rörlighet

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 25 november 2011 — Anssi Ketelä mot Österbottens närings-, trafik- och miljöcentral

(Mål C-592/11)

(2012/C 49/25)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Anssi Ketelä

Övrig part: Österbottens närings- trafik- och miljöcentral

Tolkningsfrågor

1. Hur ska artikel 22.1 a i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (¹) ("för första gången etablerar sig som ägare till ett jordbruksföretag") och artikel 13.4 och 13.6 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 (²) tolkas om jordbruksverksamheten ingår i ett bolags verksamhet? Ska man vid prövningen av huruvida en person för första gången har etablerat sig som företagare som svarar för ett jordbruk, vid bedömningen utgå från den omständigheten att vederbörande på grund av sitt delägarskap har haft bestämmande inflytande över ett bolag, eller från hur stor vinsten av jordbruket har varit, eller från om vederbörandes verksamhet i bolaget kan anses utgöra ledning av en funktionellt och ekonomiskt självständig produktionsenhet? Eller ska innehavet av företaget underkastas en helhetsbedömning och hänsyn tas till både de ovannämnda omständigheterna, och till vederbörandes ställning i bolaget och frågan huruvida denne faktiskt bär affärsrisken?
2. Ska innehavet av företaget, när man bedömer frågan vilken betydelse en tidigare verksamhet ska tillmätas när stöd beviljas för en annan verksamhet, tolkas på samma sätt när det gäller den tidigare verksamheten och när det gäller den verksamhet för vilken stödet söks? Förutsätter ett avslag på en ansökan om startstöd för unga jordbrukare i den mening som avses i artikel 22 i rådets förordning på grund av en tidigare utövad verksamhet att denna tidigare verksamhet hade varit stödberättigad enligt de gällande bestämmelserna?